

Catalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sanctis papia [et] mauro mar. Cap[itulum]. xl.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn/resolver.pl?urn=urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mense ianuarij occurrentibus. Fo. xli.

obdormivit videlicet in somnis beatam agnetem etiam ut constanter ageret et in christum crederet exhortantem: atque ipsam sanam effectam ab eius egritudine nunciantem. Ad hanc vocem vigilans constata se perfecte sanitatem inuenit: adeo ut nec in membris eius signum aliquius vulneris remaneret. Quod pater cernens et fratres maxima leticia replete sunt. Quorum licentia obreata constantis baptismum suscepit: et votum virginitas eius emisit. Et supra tumulum beate agnetis monasterium fabricavit: et ibidem dominum seruens cuius multis virginibus se inclusit. Que post vitam laudabilem ad dominum migravit: et iuxta corpus beate virginis sepulta fuit.

De sancto Julianio episcopo. Cap. xxxv.

Alianus cenomanensis. Episcopus fuit. Hic Simon filius leperosus fuisse dicitur: quem dominus a lepra sanauit: et qui eum ad coniuvandum instruauit. Qui post ascensionem domini ab apostolis cenomanensi episcopus ordinatus est. Qui etiam multis clarus virtutibus existit. Nam cuspidem baculum sui terrae percutiens scilicet populo fonte produxit. Ecce quoque illuminauit: et carceratos se invocantes: sponte aperte manus liberavit. Tres etiam mortuos recte dicitur suscitauit: et postmodum in pace quieti sunt. v. kalen. februarij. Dic ferit ab aliquibus fuisse de. lxxiiij. xpi discipulis unus. Diciturque esse ille Julianus: qui ab itinerantibus pro inuenientio bono hospitio inuocatur: eo quod in domo eius xps fuerit hospitatus. Sed verius videtur alius Julianus: qui virum parentem ignoranter occidit: de quo dicitur. n. idus februarij.

De sancto Julianio confessore fratre iuliani. Cap. xxxvi.

Alianus aliis frater brati iuliani fuit. Huius duo fratres a theodosio imperatore christianissimo obsecraverunt templo deorum ubique reperi ta destruere: et ecclesiastis edificare: mandauitque imperator omnibus predicatores fratres adiuuare: et eis in omnibus pena capititis obediere. Eius ergo sancti Julianus et iulianus in loco dico gaudient ecclesie construerent: et eos mandato imperatoris omnes transeuntes suarent: quidam cum curru eutes ad inuidem codicerunt: aliquando excusationem praedixerunt: ut sic liberi possent pertransire: unum igitur et suis in plastrum supnum posuerunt: et cum pannis ut mortuum cooperuerunt: qui se mortuum fingebat et oculis clavis supinus iacebat. Eius ergo ad iulianum et iulianum peruenissent rogauerunt eos ut parum perfisterent et eos in opere suarent. Qui se ibi stare non posse dicebant: quoniam hominem mortuum defereret. Et dum sanctus Julianus eos mentiri diceret illi

se verum dicere affirmabant. Qui deinde imprecatus est: ut si in veritatem dicti sui sibi continueret. Eunq[ue] procul recesserunt collega et no[n]e vocare ceperunt. Qui cu[m] nullatenus moueret pulsari ab eis cepit: et finaliter mortuus apparuit. Quod certi videntes timuerunt: nullus deinde christi famulos decipere presumperunt.

De sancto Julianio sabba confessore. Cap. xxxvii.

Alian heremita cognomento sabba fuit. De quo dicit theodosius in historia tripartita: quod angelica vita in terris deducebat: et in heremo consistens contemplationi et orationi vacabat. hic per spiritum cognovit et predixit obitum iuliani apostole imperatoris: longe xx. dies postus ab eo loco ubi interfectus fuit. Quid ut preuiciasauerit sic origines repertus est. De sancto Julianio confessore. Cap. xxxviii.

Alian alius confessor fuit: de quo ait genadius libro de viris illustribus: quod acer ingenio et facundia extitit: diuinis scripturis doctus: greca et latina lingua scholasticus et inter doctores ecclesie clarus. hic scriptis adversus augustinum eius impugnatorum libros quatuor: et iterum aduersus alios heresiarchas libros. viii. Erat et liber altercationis amborum patrum suas defendantia fatis conspicuus. hic fuit in elemosynis liberalissimus. Quid autem valentianus impatoris constantij filii tunc. De sanctis Leoncio et sociis martyribus. Cap. xxxix.

Alonius thyrus et calonicus martyres in ciuitate a polone passi sunt tempore decimi sub presidiis cubericio silvano et bardo. Qui diversis tormentorum genibus excruciat. Demum primus et ultimus capititis absessione: mediis celesti voce vocatus spiritum reddiderunt. Sic que martyrum consumauerunt. v. kalen. februarij in partibus grecie tumulati: ut dicit ado.

De sanctis papia et mauro mar. Cap. xl.

Apias et maurus martyres passi sunt rome tunc dieclitani et maximiani imperatorum sub laodicio urbis prefecto. Qui cum essent milites videntes qualiter saturninus et fissionis martyres statu sponis cream tunc a prefecto presentata: sicut plumbum liquefactum contriuissent conuersi sunt ad dominum: et in pietate laodicensis regarguere ceperunt: quod in christi martyres semiebatur.

Liber

Tunc fratus laodicicus: iussit ora eori lapidis
bus contundit: et postmodum illos in carcere reci-
pi: ubi a sancto marcello papa baptizati sunt:
post dies. xiiij. educti de ergastulo suberte prefe-
cto fustibus ceduntur: deinde in equuleo leuati:
rando pluribus confusci sunt: donec spiritu emis-
erunt. Quorum corpora Iohannes presbyter
sepelivit via numetana ad nymphas beati pe-
tri. iiii. kalen. februarij.

De sanctis flaviano et sociis
martyribus. Cap. xlvi.

Flavianus maximus:
secunda: calidinus: marcus: et se-
uera cum alijs multis martyribus
passi sunt sub maximiano et clan-
dio imperatoribus: constantino im-
perator magno iam a militibus apud gallia in
imperium sublimato. Quorū primo maximus q
comes militenatus erat ab infantia sua xpianus
ex parētibus xpianis exortus centū et viginti
et suis militibꝫ cōversos a sancto marcello pa-
pa baptizari fecit. Quod audiēs maximianus
eundē maximū cōprehensum vna cum dictis
centū et viginti militibus dānauit ad harenam
fodiendā. Et post menses. ix. dū marcus tribu-
nus cōperisit: q marianus comes ceteros suos
milites qui ex milienario residui fuerāt: qui ad
eū visitandū accesserāt couertisſerāt: fecit maxi-
mū in carcere mitti: deinde educti fustibus ce-
di iussit: dū cederet tribunū exēcat⁹ est. Qd
maximianus imperator audiēs moleste ferēs
maximū comitē cū cētū et viginti militibus ad
harenā dānāt fecit decollari. Reliquos vno et
mille militibus cōversos in harenarto missos:
flāmis iussit incēdi. Quox corpora sanctus mar-
cellus papa cū iohāne p̄sbytero sepelivit in lo-
co cucumeri: secunda miliario ab urbe post duos
menses maximianus morit⁹: et claud⁹ rome in
imperium exaltrat⁹: qui audiēs secundā vroxē quōd
dā maximī comitis cū filiis esse xpianaz: fecit
eā teneri: et filios eius calendinū et marci ac si-
liam eius seuerā. Qui dī sibi presentati essent
secunda inter manus eā tenēti emisit spī. Fla-
uianus ante rīcarius imperatoris qui ei assi-
stebat: eū vidisset angelos qui super capita fl̄i-
liorum secunde orientis manus tenebāt: et ipse
cōuersus est: et a theodozio presbytero baptiza-
tus cū omni familia sua. Qd audiens imperator
claudius flavianū cū oī domo sua detentū cen-
tumcellis adduci mandauit: et ibidē oēs par-
ter capite cedi. Beatos vno calendinū et marci
atq seueraz oīmāximi filios miliario. xxv.
ab urbe iuxta mare deferrī ibiꝫ rāndū plu-
batis cedi donec spiritum etalarunt. Quorum
omnium corpora in loco qui dicitur pignus se-
pulta sunt a christians. Idōrum omnium mar-
tyrium passio collitur. iiii. kalen. februarij.

De sancto Sabiano martyre. Cap. xlviij.

Tertius

Sabianus martyris p̄s
sus est in territorio trecessino sub
aureliano īperatore: qui dū ī par-
tibus hispanicis et gallie resideret: et
ad trecas civitatē denenisset: sabianū detentū
et christū predicanem decollari fecit. Ibīꝫ se
pultus est. iiii. kalen. februarij.

Descrō Eyrillo ēpo alexandrino. Cap. xliij.

Vill⁹ ep̄s

scop⁹ alecādrī
nus p̄ catholica
fide preclarissi-
mus extitit pro
pugnator: variarūq rerū tra-
crat⁹ edidit diuina et huana
pollens. Homelias compo-
scia fuit: que ad declamādū a
grecis ep̄s commendant. Ex-
tate dicuntur et libri eius de synagoge defectu.
Et aduersum hereticos precipue contra nestorū
ritū liber q elegios intrulat: in quo nestorū oca-
ulta pādūnt: et pdita ḥvunt. Itē ad nestorū
ep̄stolas duas misit: in quibus illius dānauit
errores. Itē ad iohannē ep̄m antiochenū ep̄s
tolas scripsit plures. Item thesaurū libros
xxiiij. Contra iulianum īperatorem libros
viiij. Super marcum libros xij. Super iohannēm libros. ix. Item libru propoſeticon ad
theodosium īperatorem. Scriptis alia cre-
ditur: q adhuc ignorātur a nostris. Quieuit in
pace sub theodosio seniore. iiii. kalen. februarij.

Descrō Eyrillo ēpo hiero-
solymitano. Cap. xliij.

Villus ep̄s hīeroſo

lymoris sub theodosio p̄imo īm-
peratore ep̄iscopatum tenuit in
concessum: cui p̄tis sepe pulsus
et receptus fuit. Vtius tempore beatus hīeroſo-
nymus ab urbe roma digressus venit ad syria: et
a cyrillo ep̄isco po loci obtinuit iuxta bethleē
oppidū monasterij construendi: vbiꝫ sacre sc̄ri-
pture libros transtulit de hebrieo in grecā lin-
guam pariter et latīna. Lūns et ipse ep̄iscopus
amicissimus extitit: et perfecti ep̄iscopalis re-
gimini ab eo regulam sumptū. Pluribus
illum gratis visitavit ep̄stolis: cui et hīeronym⁹
multa remisit. Sic quoq̄ corporis beati hīe-
ronymi sepelivit: et in eius transitu felici mira-
bilem de illo visionem conspexit: ut dicetur in
eius legenda. ii. kalen. octobris. Augustinus
quoq̄ bipponēt. ep̄iscopus cyrillo ep̄stolam
misit: in qua ab eo instanter expertus: ut mira-
cula que apud bethleē per beatum monstrabantur
hīeronymū sibi transcriberet. Enī cyrillus
ep̄stolam plixam et secundo digestā itolo remi-
sit: in qua sibi stupēda pdigia incritis almi do-